

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 30 de gener del 1937

nº 22

DE CARA AL REGIM QUE VINDRÀ

Una de les coses que més ens dol, mig acceptades per una part del Partit, és la denominació que se li dona en adjectivar-lo de petit burgès.

Es clar que han figurat en els rengles d' Esquerra Republicana industrials i comerciants. Però és evident que el gros de la nostra massa és exclusivament obrera; que els burgesos hi eren en petitíssima proporció; i encara en l' ànim de la major part d' ells s' hi alimentava el desig d' una vida millor, d' igualtat social; car procedien del camp obrer i, les més de les vegades, n' havien sortit perquè el seu esperit lliure, el seu temperament individualista, la seva adaptació a ésser manats - oh aquest JO català, defecte i virtut alhora - els portava per a no tolerar injustícies i per a no subjectar-se a devenir gracs de l' escala que pujaven al tres, a cercar i crear-se amb penes i treballs, una situació independent.

L' esperit que els animava era l' alè que va encendre a Catalunya les lluites socials, més acusades ací que en els altres llocs de la Península. La seva rebel·lia no admetia ni tolerava situacions de misèria.

Quants en trobaríem que havien perdut el treball per la seva dignitat social, circumstància que els menava a emancipar-se fós com fós !.

I en sentit contrari, quants en trobaríem que ara galle - gen i en aquells temps s' ajupien a tot; i és que abans i ara sempre s' han bellugat per les necessitats del païdor; mai han sacrificat el païdor a un ideal.

Si els esdeveniments continuats no haguessin truncat la vida normal d' Esquerra Republicana i els seus congressos haguessin tingut efecte d' una manera regular, prou s' hauria vist com el nostre Partit desembocava, si no a una situació específicament de classe - que s' enduia tota mena de simpaties - si a un programa de realitzacions que podia provocar un gran salt en la marxa del nostre país.

La Revolució ha fet via no pas per l' empenta dels que volen presentar-se com als seus valedors. La disjuntiva ens l' ha posada a les mans la insensatesa feixista.

L' empenta és de tots. No ens cansarem de dir i repetir que tots tenim iguals drets i idèntics deures. Que el règim que vindrà no serà mai la concepció d' una fracció sola que imposa el seu criteri a les altres. Tots hem de mostrar amb la major franquesa - una altra virtut catalana - com i de quina manera ens agradaria veure muntat el nou sistema social, que no pot ésser, que no serà altra cosa, que el fruit d' una intel·ligència entre totes les organitzacions antifeixistes.

